

De Compassione Beatæ Mariæ

Stabat mater dolorosa
iuxta crucem lacrimosa
dum pendebat filius,
cuius animam gementem,
contristantem et dolentem
pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta
fuit illa benedicta
mater unigeniti,
quæ maerebat et dolebat
et tremebat, dum videbat
nati poenas incliti.

Quis est homo, qui non fleret
matrem Christi si videret
in tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
piam matrem contemplari
dolentem cum filio?

Pro peccatis suæ gentis
vidit Jesum in tormentis
et flagellis subditum;
vidit suum dulcem natum
morientem, desolatum
dum emisit spiritum.

Pia mater, fons amoris
me sentire vim doloris
fac, ut tecum lugeam;
fac, ut ardeat cor meum
in amando Christum Deum
ut sibi complaceam.

Sancta mater, istud agas,
crucifixi fige plagas
cordi meo valide,
tui nati vulnerati,
tam dignati pro me pati
poenas mecum divide!

Fac me vere tecum flere,
crucifixo condolere,
donec ego vixero;
iuxta crucem tecum stare
et me tibi sociare
in planctu desidero.

Virgo virginum praeclara,
mihi iam non sis amara,
fac me tecum plangere,
fac, ut portem Christi mortem,
passionis eius sortem
et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari
cruce fac inebriari
ob amorem filii;
inflammatus et accensus
per te, virgo, sim defensus
in die iudicii.

Fac me cruce custodiri,
morte Christi praemuniri,
confoveri gratia.
Quando corpus morietur
fac, ut animæ donetur
paradisi gloria.